

Sygn. akt V CNP 42/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi W. M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w W. z dnia 21 kwietnia 2011 r. sygn. akt X Ga [...]

w sprawie z powództwa W. M.

przeciwko B. Sp. z o.o. z siedzibą w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 lutego 2014 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powódka złożyła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21 kwietnia 2011 r. Wyrokiem tym oddalono apelację strony pozwanej wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 6 listopada 2009 r. W postępowaniu zakończonym wyrokiem Sądu Okręgowego powódka dochodziła od strony pozwanej (zamawiającego) odpowiedniego wynagrodzenia za wykonanie i przekazanie projektu (dzieła), określonego w umowie z dnia 1 czerwca 2006 r.

W skardze wskazywano przepisy prawa materialnego i procesowego, które zostały naruszone przez zaskarżony wyrok (pkt 2 skargi), zawarto szerszy wywód mający na celu uprawdopodobnienie szkody spowodowanej przez wydanie tego wyroku (pkt 4 skargi). Wskazywano także na to, że nie istniały inne środki prawne podważenia zaskarżonego orzeczenia (pkt 5 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżąca dochodziła od strony pozwanej wynagrodzenia przewidzianego w § 5 i 6 umowy z dnia 1 czerwca 2006 r. Na podstawie tej umowy zlecono skarżącej wykonanie określonego w umowie projektu budowlano-wykonawczego oraz specyfikacji technicznej wykonania i odbioru robót telemetrycznego systemu monitorowania sieci wodociągowej miasta W.. Umowę tę Sądy meriti zakwalifikowały jako umowę o dzieło w rozumieniu art. 627 k.c. Z ustaleń faktycznych i interpretacji treści postanowień tej umowy, dokonanych przez Sądy meriti, wynika, że sporządzony przez powódkę projekt miał być zaakceptowany dopiero po jego przedłużeniu. Nie doszło też do odbioru projektu w czasie wskazywanym przez skarżącą, a skarżąca ostatecznie przekazała niekompletny projekt dokumentacji, który nie został ostatecznie zaakceptowany (zob. przede wszystkim s. 28-29 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Jeżeli przyjęte przez Sąd Okręgowy stanowisko o braku podstaw do przyznania stronie skarżącej wynagrodzenia stosownie do postanowień § 6 umowy, znajduje odpowiednio usprawiedliwienie w ustaleniach faktycznych obu Sądów meriti, to nie sposób twierdzić, że zaskarżone orzeczenie jest niezgodne z prawem

w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. Tym bardziej nie można twierdzić, że chodzi o rażące naruszenie wskazanych w skardze przepisów prawa materialnego i procesowego.

Należy ponadto wyjaśnić, że w skardze na pewno nie trafnie wskazano, że zaskarżony wyrok jest sprzeczny z art. 627 k.c. przy zastosowaniu argumentacji mającej na celu wpieranie takiego twierdzenia (pkt 2, s. 2 skargi). Skarżąca nie kwestionuje przecież samej kwalifikacji prawnej umowy z dnia 1 czerwca 2006 r. jako umowy o dzieło. Kwestionuje natomiast te ustalenia Sądu Okręgowego, zgodnie z którymi nie doszło do wykonania umowy o dzieło, tj. do przekazania właściwego (określonego w umowie) przedmiotu tej umowy stronie zamawiającej z przyczyn leżących po stronie skarżącej jako przyjmującej dzieło do wykonania.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania z racji jej oczywistej bezzasadności (art. 424⁹ k.p.c.).

[aw]

jw